

Frouke Arns

Mensen
die je
misschien
kent

gedichten

Frouke Arns

MENSEN DIE JE
MISSCHIEN KENT

Gedichten

Inhoud

VREEMDE HUIZEN KRAKEN ANDERS

Perspectief	13
Hoge hoed	14
Ondertussen op de Overtoom	15
Kinderdingen	16
Synchroniciteit	17
Goesting	18
Geboorte van de poëzie	19
Namiddag buiten, binnen	20
Vreemde huizen kraken anders	21
Vis zwemt, vogel vliegt, mens loopt	22
Schoon genoeg	23
Woorden proeven	24
Midleven	25
Uilen	26
Mensen die je misschien kent	27

BIG SUR

Mare liberum	33
Fruits de mer	34
Landloper	35
Polaroids 1-4	36
Het zou Venetië kunnen zijn	40
Actrice	41
In granaatappel zit het woord ana, zie ik nu	42
Aankomst in de nacht	43
Dolce far niente	44
Big Sur, augustus voorbij	45
Blijf	46
Grensgebied	47
Temple Bar, 02.17 uur	48
Eva, jij	49
Kers	50

BRIEVEN VAN HET EILAND

Mutatie	55
Lied van de zee	56
Narcose	57
Schakels	58
Gekapt	59
Hoe sneeuw groeit aan bomen	60
Tussenstand	61
Brieven van het eiland	62
Scheepsberichten	64
Sinds je weg bent denk ik duizend groene balletjes	65
Godot	66
Waarover ik nog moet schrijven	67
VERANTWOORDING	71

Vreemde huizen
kraken anders

Perspectief

Bij het repareren van een dakkapel
valt je blik naar buiten op het groen
en het pad waarlangs je elke dag
je hakken zet. Wat je ziet is dit: een wereld

zonder jou erin en toch is dit jouw wereld
en alles wat je kent is daar: het huis,
de straat, het kind lacht
kinderdingen uit zijn keel.

Jij staat op het trapje met spijkers in je mond
en wankelt; die over het tuinpad komt
hoort niet hoe je roept, hoe je haar
van grote hoogte met je ogen roept.

Hoge hoed

Het konijn was doodgegaan.
In het gele gras voor het hok
dat wij van rot hout bouwden

lag hij uitgestrekt in 't licht.
De zon vond hem eerst, heeft de wind
iets in zijn oor gefluisterd.

Ik dacht aan al die keren
dat ik in het voorbijgaan zei: dag konijn
en hij verwachtingsvol zijn oren spitste,

groef een gat naast de vergeet-mij
-niet, bedekte het met rulle grond.
Kort daarop verliet ik jou.

Ondertussen op de Overtoom

Een zwerver met een Unoxmuts staat bij de halte
van lijn 1, het miezert op zijn sjekkie;
zag hij de zee vandaag?

Een stel komt aangesneld, ze passen niet
onder hun te krappe paraplu, twee vrouwen lachen
anders nu de dagen lengen.

Het meisje van frituur Galaxy
ruikt naar mayo en als ze met je praat
kijkt ze naar je mond

terwijl jij aan Damascus denkt
en aan die lente,
het woeden in de grond.

Kinderdingen

Het leek alsof de bomen snikten van de regen
die de bodem ontvankelijk had gemaakt
en je zat verstopt onder een varen
te kijken hoe je er niet was

tot ze kwamen, vader, moeder
ineengeslenterd, zochten hardop
waar zou ze dan ze zou toch niet
keken overal niets achter, hoestten
iets roestigs uit de lucht,
verdwenen achter stemmen aan.

Je hurkte nog onder die varen
vanwege het knusse, tot je benen
prikten, want ze sliepen en je wist
achter bomen wordt gewacht.

Synchroniciteit

Na een kleine reprimande
schraapten slechts de lepels nog
de soep, verder was het stil.
Het licht viel, van hem uit gezien,
links op de jam, zestien potten ontvochten
aan grootmoeders hand
vlierbes, braam en morel,
haar beste van 't seizoen;
het zure was eruit.

Ik werd 35,
geloof dat het miezerde die dag.

Goesting

Ondergronds verkleurden
je ogen naar een helser blauw.

Met stroeve tannines in je stem
wees je ze aan, de lang gerijpte

op eiken, de jonge, de zoete en zij bleef maar
vragen over soorten, oogst en streek

met haar hand het stof van de hals
en alles klopte toen jij het ontkurkte

het zachte walsen, het mondjesmaat
proeven en iemand riep aan de trap hé

waar blijven jullie nou